

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 4. septembra 2014*

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Območje svobode, varnosti in pravice — Uredba (ES) št. 810/2009 — Člena 24(1) in 34 — Enotni vizum — Razveljavitev ali preklic enotnega vizuma — Veljavnost enotnega vizuma, ki se nahaja v razveljavljeni potni listini — Uredba (ES) št. 562/2006 — Člena 5(1) in 13(1) — Mejna kontrola — Vstopni pogoji — Nacionalni predpisi, ki zahtevajo, da se veljavni vizum nahaja v veljavni potni listini“

V zadevi C-575/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) z odločbo z dne 4. decembra 2012, ki je prispela na Sodišče 7. decembra 2012, v postopku

Air Baltic Corporation AS

proti

Valsts robežsardze,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen (poročevalec), predsednik senata, M. Safjan, J. Malenovský, sodnika, A. Prechal in K. Jürimäe, sodnici,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. marca 2014,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Air Baltic Corporation AS I. Jansons in M. Freimane, pravna svetovalca,
- za latvijsko vlado I. Kalniņš in D. Pelše, agenta,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. Palatiellom, avvocato dello Stato,
- za finsko vlado J. Heliskoski in J. Leppo, agenta,
- za švicarsko vlado D. Klingele, agent,

* Jezik postopka: latvijščina.

— za Evropsko komisijo G. Wils in A. Sauka, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. maja 2014

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, str. 1), v različici po spremembi z Uredbo (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 (UL L 85, str. 1, v nadaljevanju: Zakonik o schengenskih mejah), ter Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med letalsko družbo Air Baltic Corporation AS (v nadaljevanju: Air Baltic) in Valsts robežsardze (mejna policija) glede odločbe slednje, da družbi Air Baltic naloži upravno kazen, ker je v Latvijo prepeljala osebo, ki ni imela potnih listin, potrebnih za prehod državne meje.

Pravni okvir

Pravo Unije

Zakonik o schengenskih mejah

- 3 V uvodnih izjavah 4, 6, 7, 8 in 19 Zakonika o schengenskih mejah je navedeno:
 - „(4) Kar zadeva nadzor meje na zunanjih mejah, je vzpostavitev ‚skupnega telesa‘ zakonodaje, zlasti prek konsolidacije in razvoja pravnega reda, eden od bistvenih elementov skupne politike upravljanja zunanjih meja [...]
 - [...]
 - (6) Nadzor meje ni samo v interesu države članice, na katere zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Nadzor meje bi moral pomagati v boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi in preprečiti katero koli grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic.
 - (7) Mejne kontrole se izvajajo na način, pri katerem se v celoti spoštuje človeško dostojanstvo. Nadzor meje se izvaja na strokoven in spoštljiv način ter sorazmerno s cilji, ki se zasledujejo.
 - (8) Nadzor meje ne zajema le kontrole oseb na mejnih prehodih in varovanja med temi mejnimi prehodi, temveč tudi analizo tveganj za notranjo varnost in analizo groženj, ki bi lahko vplivale na varnost zunanjih meja. Zato je nujno določiti pogoje, merila in podrobna pravila, ki urejajo kontrolo na mejnih prehodih in varovanje.

[...]

(19) Ker cilja te uredbe, namreč uvedbe pravil, ki se uporabljajo pri prehajanju oseb čez meje, države članice ne morejo v zadovoljivi meri doseči same in se ga zato lahko bolje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena [5 PEU]. [...]"

4 Člen 1 navedenega zakonika, naslovljen „Predmet urejanja in načela“, določa:

„Ta uredba določa, da se osebe pri prehajanju notranjih meja držav članic Evropske unije ne kontrolirajo.

Določa tudi pravila za izvajanje kontrole oseb pri prehajanju zunanjih meja držav članic Evropske unije.“

5 V skladu s členom 2(10) navedenega zakonika „mejna kontrola“ pomeni „kontrola, opravljeno na mejnih prehodih, s katero se zagotovi, da se osebam, vključno z njihovimi vozili in predmeti v njihovi posesti, dovoli vstop na ali izstop iz ozemlja držav članic“.

6 Člen 5 navedenega zakonika, naslovljen „Pogoji za vstop državljanov tretjih držav“, v odstavku 1 določa:

„Za bivanje, ki ni daljše od treh mesecev v obdobju šestih mesecev, veljajo za državljane tretjih držav naslednji pogoji za vstop:

- (a) posedovati morajo veljavno potno listino ali listine, ki jim dovoljujejo prehod meje;
- (b) posedovati morajo veljaven vizum, če se to zahteva v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve [UL L 81, str. 1] [...];
- (c) upravičujejo namen in pogoje nameravanega bivanja in imajo zadostna sredstva za preživljanje, tako za čas nameravanega bivanja kot tudi za vrnitev v svojo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bodo zagotovo sprejeti, ali bodo lahko ta sredstva zakonito pridobili;
- (d) ne gre za osebe, za katere je bil razpisan ukrep v [schengenskem informacijskem sistemu] zaradi zavrnitve vstopa;
- (e) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, zlasti če ni bil razpisan noben ukrep v nacionalni zbirki podatkov držav članic za zavrnitev vstopa na isti podlagi.“

7 Člen 5 Zakonika o schengenskih mejah v odstavku 4 določa, da se, ne glede na odstavek 1 tega člena, državljanom tretjih držav v nekaterih posebnih okoliščinah dovoli vstop na ozemlja drugih držav članic oziroma vstop na njihovo ozemlje, tudi če ne izpolnjujejo vseh pogojev iz tega odstavka.

8 Člen 6(1), drugi pododstavek, Zakonika o schengenskih mejah opredeljuje, da morajo biti vsi ukrepi mejne policije, ki se izvajajo pri opravljanju njihovih nalog, sorazmerni s cilji, ki naj se s temi ukrepi dosežejo.

9 Člen 7 navedenega zakonika, naslovljen „Mejna kontrola oseb“, v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Prehod čez zunanje meje je predmet kontrole mejnih policistov. Kontrola se opravlja v skladu s tem poglavjem.

[...]

3. Pri državljanih tretjih držav se pri vstopu in izstopu opravi temeljita kontrola.

(a) Temeljita kontrola pri vstopu obsega preverjanje pogojev, ki urejajo vstop po členu 5(1) in, kjer je primerno, listin, ki dovoljujejo prebivanje in opravljanje poklicnih dejavnosti. To vključuje podroben pregled, ki obsega naslednje vidike:

(i) preverjanje, ali državljan tretje države poseduje ustrezno veljavno listino za prehod meje, po potrebi tudi z zahtevanim vizumom ali dovoljenjem za prebivanje;

[...]

(iii) pregled vstopnih in izstopnih žigov na potni listini državljana tretje države, da se s primerjavo datumov vstopa in izstopa preveri, ali oseba ni prekoračila najdaljšega dovoljenega trajanja bivanja na ozemlju držav članic;

[...]“

10 Člen 8 navedenega zakonika v odstavku 1 natančno določa, da se mejna kontrola na zunanjih mejah lahko zaradi izjemnih in nepredvidljivih okoliščin delno opusti.

11 Člen 10 navedenega zakonika v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu in izstopu. Vstopni ali izstopni žig se zlasti odtisne v:

(a) listine z veljavnim vizumom, ki državljanom tretjih držav omogočajo prehod meje;

[...]

3. [...]

Odtis vstopnega ali izstopnega žiga se lahko na prošnjo državljana tretje države izjemoma opusti, če bi odtisnjeni žig tej osebi povzročil resne težave. V tem primeru je vstop in izstop vpisan na ločenem listu, ki vsebuje ime in številko potnega lista. Ta list se izroči državljanu tretje države.“

12 Člen 13 Zakonika o schengenskih mejah določa:

„1. Državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 5(1), in ne spada v kategorije oseb iz člena 5(4), se zavrne vstop na ozemlja držav članic. To pa ne posega v uporabo posebnih določb, ki se nanašajo na pravico do azila in mednarodne zaščite ali izdaje vizuma za daljše bivanje.

2. Vstop se lahko zavrne le z utemeljeno odločitvijo, ki določa natančne razloge za zavrnitev. Odločitev sprejme organ, ki je za to pooblaščen v skladu z nacionalno zakonodajo. Učinkovati začne takoj.

Utemeljena odločitev, ki določa natančne razloge za zavrnitev, se izda v obliki standardnega obrazca, kakor je določeno v delu B Priloge V, ki ga izpolni organ, pooblaščen za zavrnitev vstopa v skladu z nacionalno zakonodajo. Izpolnjen standardni obrazec se izda državljanu tretje države, ki s tem obrazcem potrdi prejem odločitve o zavrnitvi vstopa.

3. Osebe, ki jim je bil vstop zavrnen, imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo. [...]

[...]

6. Podrobna pravila, ki urejajo zavrnitev vstopa, so določena v delu A Priloge V.“

- 13 Na podlagi točke 1(b) dela A Priloge V k navedenemu zakoniku mora pristojni mejni policist pri zavrnitvi vstopa z neizbrisnim črnilom zapisati črke, ki ustrezajo razlogu za zavrnitev vstopa, našteje v standardnem obrazcu za zavrnitev vstopa.
- 14 Standardni obrazec v delu B Priloge V k navedenemu zakoniku med drugim vsebuje seznam devetih polj, v katerih pristojni organi lahko označijo natančne razloge za zavrnitev vstopa na meji.

Vizumski zakonik

- 15 V uvodni izjavi 3 Vizumskega zakonika je navedeno:

„Glede vizumske politike je vzpostavitev ‚skupnega korpusa‘ zakonodaje, zlasti s konsolidacijo in razvojem *acquis-a* (ustrezne določbe Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 [med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9), ki je bila podpisana v Schengnu 19. junija 1990]) in Skupna konzularna navodila [...], ena od temeljnih sestavin ‚nadaljnega razvoja skupne vizumske politike v okviru večplastnega sistema, ki je namenjen olajšanju zakonitega potovanja in boju proti nezakonitem priseljevanju, s pomočjo nadaljnega usklajevanja nacionalne zakonodaje in postopkov obravnave na lokalnih konzularnih predstavništvih‘ [...].“

- 16 Člen 24(1), prvi in drugi pododstavek, zgoraj navedenega zakonika določa:

„Obdobje veljavnosti vizuma in trajanje dovoljenega bivanja sta določena na podlagi obravnave v skladu s členom 21.

Vizum se lahko izda za enkratni, dvakratni ali večkratni vstop. Obdobje veljavnosti ne presega petih let.“

- 17 Člen 29 navedenega zakonika v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Natisnjena vizumska nalepka [...] se [pritrdi] v potno listino [...]

2. Če država članica, ki izda vizum, ne priznava prosilčeve potne listine, se vizum pritrdi na poseben list.“

- 18 Člen 30 navedenega zakonika določa, da „samo posedovanje enotnega vizuma [...] še ne pomeni samodejne pravice do vstopa“.

- 19 Člen 33 Vizumskega zakonika v nekaterih okoliščinah dopušča podaljšanje obdobja veljavnosti izdanega vizuma in/ali trajanje bivanja, ki je bilo določeno z izdanim vizumom.

- 20 Člen 34 navedenega zakonika v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Vizum se razveljavi, če je očitno, da pogoji za izdajo vizuma ob izdaji le-tega niso bili izpolnjeni, zlasti če obstaja utemeljen razlog za domnevo, da je bil vizum pridobljen na goljufiv način. Vizum načeloma razveljavijo pristojni organi države članice, ki so ga izdali. Vizum lahko razveljavi pristojni organ druge države članice [...].“

2. Vizum se prekliče, če je očitno, da pogoji za izdajo niso več izpolnjeni. Vizum načeloma prekličejo pristojni organi države članice, ki so ga izdali. Vizum lahko prekliče pristojni organ druge države članice [...].“

Latvijsko pravo

- 21 Zakon o imigraciji (Imigrācijas likums) z dne 20. novembra 2002 (*Latvijas Vēstnesis*, 2000, št. 169) v členu 4(1) določa:

„Tujec ima pravico do vstopa na ozemlje Republike Latvije in do bivanja na tem ozemlju, če hkrati poseduje:

- 1) veljavno potno listino [...]
- 2) veljaven vizum v veljavni potni listini [...].“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 22 Letalska družba Air Baltic je 8. oktobra 2010 iz Moskve v Rigo prepeljala indijskega državljanu, ki je med mejno kontrolo na letališču Riga predložil veljaven indijski potni list brez enotnega schengenskega vizuma in razveljavljen indijski potni list s schengenskim vizumom za večkratni vstop, ki ga je izdala Italijanska republika in je veljal od 25. maja 2009 do 25. maja 2014. V razveljavljenem potnem listu je bil zaznamek: „Potni list razveljavljen. Veljavni vizumi v potnem listu niso razveljavljeni.“
- 23 Indijskemu državljanu je bil prepovedan vstop v državo, ker naj ne bi imel veljavnega vizuma.“
- 24 Valsts robežsardze (mejna policija) je z odločbo z dne 14. oktobra 2010 družbi Air Baltic naložila denarno kazen v višini 2000 latvijskih latov (LVL), ker je s prevozom tega indijskega državljanu storila upravno kršitev, natančneje, ker je v Republiko Latvijo prepeljala osebo, ki nima potnih listin, potrebnih za prehod državne meje.
- 25 Pritožba družbe Air Baltic, ki jo je zoper to odločbo vložila pri direktorju Valsts robežsardze, je bila zavrnjena s sklepom z dne 9. decembra 2010.
- 26 Družba Air Baltic je zoper ta sklep vložila pritožbo pri Administratīvā rajona tiesa (okrajno upravno sodišče). To sodišče je s sodbo z dne 12. avgusta 2011 pritožbo družbe Air Baltic zavrnilo.
- 27 Družba Air Baltic je pri predložitvenem sodišču vložila pritožbo zoper navedeno sodbo.
- 28 V teh okoliščinah je Administratīvā apgabaltiesa (okrožno upravno sodišče), ker je menilo, da je za rešitev spora, o katerem odloča, potrebna razlaga Zakonika o schengenskih mejah in Vizumskega zakonika, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je člen 5 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) treba razlagati tako, da je obstoj veljavnega vizuma v veljavni potni listini nujen pogoj za vstop državljanov tretjih držav?
 2. Ali iz določb Uredbe (ES) št. 810/2009 z dne 13. julija 2009 o Vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) izhaja, da razveljavitev potne listine, v kateri je nalepljena vizumska nalepka, razveljavi tudi vizum, izdan [zadevni] osebi?

3. Ali so nacionalni predpisi, ki kot nujni pogoj za vstop državljanov tretjih držav določajo obstoj veljavnega vizuma v veljavni potni listini, v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) in Uredbe (ES) št. 810/2009 z dne 13. julija 2009 o Vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik)?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

- 29 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba preučiti najprej, v bistvu sprašuje, ali je treba člena 24(1) in 34 Vizumskega zakonika razlagati tako, da razveljavitev potne listine s strani organa tretje države po pravu povzroči neveljavnost enotnega vizuma, vstavljenega v to listino.
- 30 V zvezi s tem je treba poudariti, da na podlagi člena 24(1) Vizumskega zakonika pristojni organ pri izdaji enotnega vizuma določi njegovo obdobje veljavnosti. To obdobje se nato lahko v nekaterih posebnih okoliščinah podaljša na podlagi člena 33 tega zakonika.
- 31 Vizum pa se v skladu s členom 34(1) in (2) navedenega zakonika razveljavi, če je očitno, da pogoji za izdajo vizuma ob njegovi izdaji niso bili izpolnjeni, in se prekliče, če je očitno, da pogoji za izdajo niso več izpolnjeni.
- 32 Enotni vizum torej ostane veljaven najmanj do dne izteka obdobja veljavnosti, ki ga pristojni organ države članice izdajateljice določi pri izdaji tega vizuma, razen če se na podlagi člena 34 Vizumskega zakonika ta razveljavi oziroma prekliče pred iztekom tega obdobja.
- 33 Iz odstavkov 1 in 2 navedenega člena je torej razvidno, da morajo pristojni organi države članice izdajateljice ali druge države članice sprejeti posebno odločbo za razveljavitev ali preklic enotnega vizuma. Organ tretje države torej ni pristojen za razveljavitev enotnega vizuma.
- 34 Ne sme se šteti, da odločitev organa tretje države o razveljavitvi potne listine, v katero je vstavljen enotni vizum, po pravu povzroči razveljavitev ali preklic vizuma.
- 35 Sicer pa je iz člena 34 Vizumskega zakonika razvidno, da pristojni organ lahko enotni vizum razveljavi le na podlagi razloga, ki sovpada z razlogi za zavrnitev iz členov 32(1) in 35(6) tega zakonika (glej v tem smislu sodbo Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, točki 42 in 43). Edini razlog za razveljavitev vizuma, ki se nanaša neposredno na potno listino, je torej okoliščina iz člena 32(1)(a)(i) navedenega zakonika, da je bila že pri izdaji vizuma predložena lažna, ponarejena ali prenarejena potna lista. Iz tega sledi, da razveljavitev potne listine, v katero je vstavljen vizum ob njegovi izdaji, ne more biti razlog, ki bi upravičil, da lahko pristojni organ vizum razveljavi.
- 36 Glede na navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 24(1) in 34 Vizumskega zakonika razlagati tako, da razveljavitev potne listine s strani organa tretje države po samem pravu ne povzroči neveljavnosti enotnega vizuma, vstavljenega v to listino.

Prvo vprašanje

- 37 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5(1) Zakonika o schengenskih mejah v povezavi z njegovim členom 13(1) razlagati tako, da za vstop državljana tretje države na ozemlje države članice določa pogoj, da mora biti pri mejnem preverjanju njegov veljavni vizum nujno v veljavni potni listini.

- 38 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 13(1) Zakonika o schengenskih mejah določa, da se vstop na ozemlje držav članic zavrne državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 5(1) tega zakonika, in ne spada v eno od kategorij oseb iz odstavka 4 tega člena.
- 39 Na podlagi člena 5(1) navedenega zakonika sta prva dva pogoja za vstop državljana tretje države na ozemlje držav članic na eni strani posedovanje ene ali več veljavnih potnih listin, ki omogočajo prehod meje, in po drugi strani, posedovanje veljavnega vizuma, če se ta zahteva na podlagi Uredbe št. 539/2001.
- 40 Treba je torej ugotoviti, da navedeni člen določa razlikovanje med pogojem za vstop s posedovanjem potne listine, ki je določen v točki (a) odstavka (1) člena 5 Zakonika o schengenskih mejah, in pogojem, ki se nanaša na posedovanje vizuma in je določen v točki (b) istega odstavka, ne da bi bilo kakor koli določeno, da bi moral biti vizum vstavljen v potno listino, ki je veljavna na dan prehoda meje.
- 41 Res je, kot to poudarjata latvijska in finska vlada, da nekatere jezikovne različice člena 7(3)(a)(i) Zakonika o schengenskih mejah, kot na primer v španskem, estonskem, italijanskem in latvijskem jeziku, izražajo idejo, da morajo pristojni organi pri mejnem preverjanju preveriti, ali državljani tretjih držav posedujejo veljavno potno listino, v katero je vstavljen vizum.
- 42 V večini drugih jezikovnih različic navedene določbe Zakonika o schengenskih mejah, na primer v danskem, nemškem, grškem, angleškem, francoskem, litovskem, madžarskem, malteškem, nizozemskem, poljskem, portugalskem, slovenskem in švedskem jeziku, je besedilo določbe zapisano tako, da ne določa, da bi vizum nujno moral biti vstavljen v potno listino, ki je veljavna na dan prehoda meje, medtem ko je v drugih jezikovnih različicah, na primer v češkem in finskem jeziku, pomen v zvezi s tem dvoumen.
- 43 Nujnost enotne razlage določbe prava Unije pa v primeru razhajanja med njenimi jezikovnimi različicami zahteva, da je treba zadevno določbo razlagati glede na sobesedilo in namen predpisa, katerega del je (glej v tem smislu sodbi DR in TV2 Danmark, C-510/10, EU:C:2012:244, točka 45, in Bark, C-89/12, EU:C:2013:276, točka 40).
- 44 Prvič, glede sobesedila, katerega del sta člena 5(1) in 7(3)(a)(i) Zakonika o schengenskih mejah, je treba poudariti, da se člen 7 nahaja v poglavju II naslova II navedenega zakonika in ima naslov Mejna kontrola oseb, medtem ko je člen 5 istega zakonika v poglavju I navedenega naslova II in ima naslov Pogoji za vstop državljanov tretjih držav.
- 45 Poleg tega je tako iz naslova člena 7 Zakonika o schengenskih mejah kot iz besedila odstavka 3(a) istega člena razvidno, da cilj te določbe ni opredeliti pogoje za vstop državljanov tretjih držav, ampak opredeliti različne vidike podrobnega pregleda, ki ga morajo opraviti pristojni organi, da med drugim zagotovijo, da slednji izpolnjujejo pogoje za vstop, naštete v členu 5(1) tega zakonika.
- 46 Treba je še poudariti, da člen 13(2) navedenega zakonika določa, da je treba državljane tretjih držav o natančnih razlogih za zavrnitev vstopa seznaniti z utemeljeno odločitvijo, ki se mu vroči v obliki standardnega obrazca, kakor je določeno v delu B Priloge V tega zakonika.
- 47 Med devetimi polji na navedenem standardnem obrazcu, ki jih pristojni organi označijo za informiranje osebe o razlogih za odločitev o zavrnitvi vstopa, je več različnih polj, ki se nanašajo na predloženo potno listino in vizum. Vendar ta obrazec nima nobenega polja, ki bi omogočal utemeljitev zavrnitve vstopa na podlagi dejstva, da predloženi veljavni vizum ni vstavljen v potno listino, ki je veljavna na dan prehoda meje.

- 48 Poleg tega je iz člena 29(2) Vizumskega zakonika razvidno, da zakonodajalec Unije ni imel namena izključiti kakršne koli možnosti vstopa posameznika na ozemlje držav članic, če njegov vizum ni vstavljen v veljavno potno listino, saj je izrecno predvidel možnost, da se vizum pritrudi na poseben, ločen list, če država članica izdajateljica ne priznava potne listine, ki ji je predložena.
- 49 Vizum, katerega obdobje veljavnosti ni preteklo in je vstavljen v potno listino, ki je bila razveljavljena po izdaji oziroma vstavitvi vizuma, po taki razveljavitvi ne bi imel učinka, če ga ne bi bilo več mogoče predložiti za vstop na ozemlje držav članic, tudi če bi se hkrati predložila veljavna potna lista. Taka razlaga Zakonika o schengenskih mejah bi torej dejansko odvezla veljavnost takemu vizumu, ki izhaja iz členov 24(1) in 34 Vizumskega zakonika, kot sta razložena v točki 36 te sodbe.
- 50 Drugič, glede ciljev Zakonika o schengenskih mejah iz njegove uvodne izjave 6 izhaja, da bi nadzor meje moral pomagati v boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi in preprečiti katero koli grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic. Poleg tega je v členu 2, točka 10, navedenega zakonika opredeljeno, da je cilj kontrol na mejnih prehodih zagotoviti, da se osebam dovoli vstop na ozemlje držav članic ali izstop z njega.
- 51 Za doseganje navedenih ciljev člen 7(3) istega zakonika določa, da se pri državljanih tretjih držav pri vstopu in izstopu opravi temeljita kontrola, ki obsega zlasti pregled vstopnih in izstopnih žigov na potni listini državljan tretje države, da se preveri, ali oseba ni prekorachila najdaljšega dovoljenega trajanja bivanja na ozemlju držav članic.
- 52 Nedvomno, kot navajata latvijska in finska vlada, je ta pregled bolj zapleten, če sta hkrati predložena razveljavljena potna lista, v katero je vstavljen veljaven vizum, in veljavna potna lista.
- 53 Vendar kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 68 sklepnih predlogov, predložitev dveh različnih potnih listin pristojnih organov ne postavlja v položaj, v katerem ne bi mogli pod razumnimi pogoji opraviti kontrole, določene v členu 7(3) Zakonika o schengenskih mejah, ob upoštevanju informacij iz teh dveh potnih listin, ki sta jim bili predloženi.
- 54 Ti organi se poleg tega soočajo s podobnimi težavami v primerih, ki jih je zakonodajalec Unije izrecno predvidel, namreč ko se vstopni ali izstopni žig v potni listini nadomesti z vpisom vstopa in izstopa na ločen list, določen v členu 10(3), drugi pododstavek, Zakonika o schengenskih mejah.
- 55 Razlaga, da naj bi praktične težave pri predložitvi dveh različnih potnih listin, kot sta ti dve, ki se obravnavata v postopku v glavni stvari, zadoščale za zavrnitev vstopa državljanom tretjih držav, katerih enotni vizumi se nahajajo v razveljavljenih potnih listinah, bi pomenila kršitev zahteve, naj se nadzor meje izvaja sorazmerno s cilji, ki naj se s temi ukrepi dosežejo, kot je določeno v členu 6(1), drugi pododstavek, Zakonika o schengenskih mejah, ob upoštevanju uvodne izjave 7 tega zakonika.
- 56 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 5(1) Zakonika o schengenskih mejah v povezavi z njegovim členom 13(1) razlagati tako, da za vstop državljan tretje države na ozemlje države članice ne določa pogoja, da mora biti pri mejnem preverjanju njegov veljavni vizum nujno v veljavni potni listini.

Tretje vprašanje

- 57 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5(1) Zakonika o schengenskih mejah v povezavi z njegovim členom 13(1) razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim predpisom, kot so ti, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, ki kot nujni pogoj za vstop državljanov tretjih držav v državo članico določajo, da se pri preverjanju na meji veljavni vizum nujno nahaja v veljavni potni listini.

- 58 Glede na odgovor na prvo vprašanje je jasno, da je na tretje vprašanje mogoče odgovoriti nikalno le, če država članica lahko po prostem preudarku odloči, da državljanu tretje države zavrne vstop na njeno ozemlje na podlagi vstopnega pogoja, ki ni določen v Zakoniku o schengenskih mejah.
- 59 V zvezi s tem je treba poudariti, da iz člena 5(1) navedenega zakonika izhaja, da ta določa seznam pogojev za vstop državljanov tretjih držav na ozemlje držav članic, in ne minimalnega seznama razlogov, zaradi katerih je treba tem državljanom zavrniti vstop na to ozemlje.
- 60 Poleg tega je v členu 7(1) Zakonika o schengenskih mejah natančno opredeljeno, da se kontrola na mejah opravlja v skladu s Poglavjem II Naslova II tega zakonika.
- 61 Torej čeprav člena 7(3) in 8 navedenega zakonika, ki sta del tega poglavja II, določata obveznost pristojnih organov, da preverijo izpolnjevanje vstopnih pogojev, določenih v členu 5(1) istega zakonika, in možnost delne opustitve preverjanj na meji, pa nobena določba tega poglavja ne navaja možnosti, da bi ti organi lahko razširili ta preverjanja tako, da bi zahtevali izpolnjevanje vstopnih pogojev, ki v zadnjem določbi niso navedeni.
- 62 Poleg tega dejstvo, da člen 13 Zakonika o schengenskih mejah v odstavku 1 določa, da se vstop na ozemlje držav članic zavrne državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 5(1) tega zakonika, in ne spada v eno od kategorij oseb iz odstavka 4 tega člena, pri čemer v odstavku 2, drugi pododstavek, določa, da je treba državljanu tretje države o natančnih razlogih za zavrnitev vstopa seznaniti z utemeljeno odločitvijo, ki se mu vroči v obliki standardnega obrazca, ki je določen v delu B Priloge V k navedenemu zakoniku, govori v prid razlagi, da je seznam vstopnih pogojev, naštetih v tem členu 5(1), izčrpen (glej po analogiji sodbo Koushkaki, EU:C:2013:862, točka 38).
- 63 Standardni obrazec, določen v navedenem delu B Priloge V, poleg tega vsebuje devet polj, ki jih pristojni organi označijo v informacijo državljanu tretje države, da ga seznanijo z razlogi za zavrnitev vstopa. Šesto polje je namenjeno dolžini obdobja dovoljenega bivanja iz člena 5(1), prvi del, Zakonika o schengenskih mejah, medtem ko so druga polja namenjena pogojem, določenim v istem odstavku v točkah od (a) do (e).
- 64 V delu A Priloge V k Zakoniku o schengenskih mejah je tudi določeno, da mora pristojna mejna policija med drugim v potno listino zapisati črke, ki ustrezajo razlogu za zavrnitev vstopa in so našete v seznamu standardnega obrazca za zavrnitev vstopa.
- 65 Poleg tega iz člena 1 in uvodnih izjav 4, 8 in 19 navedenega zakonika izhaja, da je njegov namen določiti pogoje, merila ter podrobna pravila za mejni nadzor na zunanjih mejah Unije, česar države članice ne morejo v zadovoljivi meri doseči same. V uvodni izjavi 6 navedenega zakonika je poleg tega natančno opredeljeno, da nadzor meje ni samo v interesu države članice, na katere zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah, kar zahteva skupno opredelitev vstopnih pogojev.
- 66 Zato razlaga, v skladu s katero bi bil Vizumski zakonik omejen na določanje obveznosti držav članic, da v natančno določenih okoliščinah zavrnejo vstop na svoje ozemlje, ne da bi določal usklajene pogoje za vstop na to ozemlje, ni združljiva s ciljem tega zakonika (glej po analogiji sodbo Koushkaki, EU:C:2013:862, točka 50).
- 67 Glede drugega je Sodišče že presodilo, da je namen ureditve, uvedene s Schengenskim sporazumom z dne 14. junija 1985, zagotovitev visoke in enotne stopnje kontrole in nadzora na zunanjih mejah v povezavi s prostim prehodom prek meja znotraj schengenskega območja (sodba Komisija/Španija, C-503/03, EU:C:2006:74, točka 37), ki temelji na spoštovanju usklajenih pravil nadzora na zunanjih mejah, določenih v členih od 6 do 13 Zakonika o schengenskih mejah (glej v tem smislu sodbo ANAFE, C-606/10, EU:C:2012:348, točki 26 in 29).

- 68 Poleg tega, čeprav na podlagi člena 30 Vizumskega zakonika posedovanje enotnega vizuma ne zadošča za brezpogojno pravico vstopa, bi to, da bi država članica lahko po prostem preudarku sklenila, da državljanu tretje države, ki ima enotni vizum, zavrne vstop s tem, da bi razlogom za zavrnitev, naštetim v členu 5(1) Zakonika o schengenskih mejah, dodala neki drug razlog, čeprav zakonodajalec Unije ni menil, da tak razlog lahko državljanom tretjih držav preprečuje vstop na ozemlje držav članic, škodovalo lažšanju zakonitega potovanja, na katero se sklicuje uvodna izjava 3 Vizumskega zakonika (glej po analogiji sodbo Koushkaki, EU:C:2013:862, točka 52).
- 69 To pomeni, da država članica ne more po prostem preudarku državljanu tretje države zavrni vstopa na svoje ozemlje tako, da uporabi pogoj, ki ni določen v Zakoniku o schengenskih mejah.
- 70 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 5(1) Zakonika o schengenskih mejah v povezavi z njegovim členom 13(1) razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim predpisom, kot so ti, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, ki kot pogoj za vstop državljanov tretjih držav na ozemlje zadevne države članice določajo, da mora biti pri preverjanju na meji predloženi veljavni vizum nujno v veljavni potni listini.

Stroški

- 71 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. Člena 24(1) in 34 Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o Vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) je treba razlagati tako, da razveljavitev potne listine s strani organa tretje države po samem pravu ne povzroči neveljavnosti enotnega vizuma, vstavljenega v to listino.
2. Člen 5(1) Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), v različici po spremembi z Uredbo (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010, v povezavi s členom 13(1) te uredbe je treba razlagati tako, da za vstop državljanov tretje države na ozemlje države članice ne določa pogoja, da mora biti pri mejnem preverjanju njegov veljavni vizum nujno v veljavni potni listini.
3. Člen 5(1) Uredbe št. 562/2006, v različici po spremembi z Uredbo št. 265/2010, v povezavi s členom 13(1) te uredbe je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim predpisom, kot so ti, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, ki kot pogoj za vstop državljanov tretjih držav na ozemlje zadevne države članice določajo, da mora biti pri preverjanju na meji predloženi veljavni vizum nujno v veljavni potni listini.

Podpisi